

W tabeli określonej w § 2 ust. 2:

- 1) w lp. 2 po wyrazie „Fryzjerstwo” dodaje się wyrazy „i kosmetyka”;
- 2) w lp. 9 po wyrazie „hafciarstwo” skreśla się litery „itp.” i dodaje się wyrazy „maglowanie, pisanie podań, czyszczenie obuwia”;
- 3) w lp. 11 po wyrazach „naprawa rowerów” dodaje się wyrazy „motocykli i samochodów”;

- 4) w lp. 20 po wyrazach „Murarstwo — tynkarstwo budowlane” dodaje się wyrazy „oraz wykonywanie nagrobków”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń należnych za okres poczynający od roku podatkowego 1964.

Minister Finansów: J. Albrecht

24

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 lutego 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym.

Na podstawie art. 20 ust. 1 oraz art. 21 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 10 września 1962 r. w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. Nr 53, poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla osób, o których mowa w ust. 1—3, wystarczającym dowodem odbycia praktyki na budowie jest przedstawienie dyplomu mistrza.”;

- 2) w § 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Praktyka zawodowa na budowie, o której mowa w §§ 5—14, powinna odbywać się pod nadzorem osób pełniących na danej budowie odpowiednie funkcje techniczne.”;

- 3) w § 31 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dowody odbycia praktyki wymaganej do uzyskania uprawnień przy ubieganiu się o uprawnienia, o których mowa w §§ 5—14”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

25

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ŻEGLUGI, ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ, PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO, BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH ORAZ KOMUNIKACJI I PRZESYŁÓW CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 25 stycznia 1965 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy nurków.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. z 1954 r. Nr 52, poz. 260 i z 1960 r. Nr 20, poz. 119) zarządza się, co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy prac wykonywanych przez nurków w skafandrze klasycznym, na głębokościach nie przekraczających 60 metrów.

§ 2. Nurkowanie w skafandrze klasycznym na głębokościach ponad 60 m jest zabronione.

Kwalifikacje i lekarskie badania nurków.

§ 3. 1. Nurkiem może być osoba o odpowiednim stanie zdrowia, wieku i kwalifikacjach zawodowych.

2. O dopuszczeniu do wykonywania zawodu nurka orzeka Komisja Kwalifikacyjna powołana przez Ministra Żeglugi.

3. Osoba dopuszczona do wykonywania zawodu nurka otrzymuje dokument kwalifikacyjny uprawniający do wykonywania tego zawodu oraz książeczkę nurka.

§ 4. Minister Żeglugi określa kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu nurka, stopnie zawodowe nurków, skład, zakres działania i tryb postępowania